

1. Een verbijsterende ervaring!

Stel je voor: het is het jaar 33 na Christus, en jij woont in Jeruzalem. Je bent opgegroeid op het eiland Kreta, en je hoorde daar bij de Joodse gemeenschap. Maar op een dag ben je verhuisd van Kreta naar Jeruzalem. Want je wilde graag dicht bij de tempel wonen. En nu, vanmorgen, is er iets bijzonders gebeurd. Vandaag vier je het Joodse Wekenfeest, de 50^e dag na Pasen. Met een Grieks woord wordt dat feest ook wel Pinksteren genoemd, van het Griekse woord voor 50, 'pentekoste'. En Grieks, ja, Grieks is de wereldtaal in jouw tijd, net als dat Engels nu de wereldtaal is.

Maar je zag vanmorgen allerlei mensen naar een huis toestromen, een groot huis, waar allerlei mensen naar buiten kwamen. En die mensen, die waren zó blij, ze straalden helemaal! En laat nou één van die mensen naar jou toe komen. En hij begint te praten, over Jezus, en over de woorden van Jezus en de wonderen van Jezus, over Zijn dood aan het kruis en over Zijn opstanding, heel opmerkelijk – maar het meest verbijsterend is de manier waarop die ander dat vertelt.

Want hij doet dat in het Kretenzisch, in de taal waarin jij bent opgegroeid. En dát niet alleen, die ander praat ook nog plát, in het dialect van jóúw dorp op Kreta! Je mond valt open van verbazing! Je begrijpt er helemaal niets van! En je vraagt aan die man: 'Kom jij ook van Kreta?'

'Nee', zegt die man, 'ik ben nog nooit op Kreta geweest, ik kom uit de provincie Galilea in Noord-Israël.'

Kijk, dát is wat er gebeurt, daar op die Pinksterdag in Jeruzalem. Inderdaad, Pinksteren is een Joods feest, Joden noemen het het Wekenfeest, eergisteren werd het gevierd. Het is het feest van de eerste nieuwe oogst. Maar dat Joodse feest krijgt hier een totaal nieuwe lading, omdat de Heilige Geest wordt uitgestort.

De volgelingen van Jezus zijn allemaal bij elkaar, ongeveer 120 mensen, staat er in Handelingen 1: 15. Het moet een groot huis geweest zijn. Tien dagen geleden is Jezus naar de hemel gevaren, en al tien dagen zijn ze veel aan het bidden. Maar nu, op het Pinksterfeest, gebeuren er wonderlijke dingen! In het huis klinkt een enorm kabaal, het geluid van een geweldige windvlaag. Maar zo'n geweldige windvlaag maakt meestal veel kapot. En dat is niet zo. Ze horen alleen het geluid. Opeens zien ze bij elkaar vuurvlammen op hun hoofden. Het verspreidt zich, dat vuur, van de één naar de ander. Vuur is een teken van Gods aanwezigheid. Maar verbranden hun haren? Nee! Vliegt het huis in brand? Nee! Hier is vuur dat niet verteert. Eeuwen geleden had Mozes ook al zoiets meegemaakt.

Dus het geluid van de wind - zónder de schade van de wind. Het licht van het vuur - zónder de schade van het vuur. Zó komt de Heilige Geest hier naar deze volgelingen van Jezus. God die dichtbij komt, zonder dat je bang hoeft te zijn. Hij komt niet om je te veroordelen. Nee, Hij komt met liefde, met genade.

En dan is er dat talenwonder. Ik stel het me zo voor: die 120 mensen, mannen en vrouwen, die lopen naar buiten, de straat op, en ze vertellen over Jezus aan wie het maar wil horen. En

het wonder gebeurt: als bijvoorbeeld Petrus naar een Jood loopt die uit Kreta komt, dan spreekt Petrus opeens vloeiend Kretenzisch. En als hij vervolgens naar een Jood uit Arabië loopt, dan spreekt hij opeens vloeiend Arabisch. In de oorspronkelijke Griekse tekst staan twee woorden voor 'taal'. Het éne woord is 'glossa', het andere woord is 'dialektos'. Zie je dat? Dus de volgelingen van Jezus spreken zelfs het dialect van degene die naar hen staat te luisteren. Net zoiets als dat jij afkomstig zou zijn uit Yerseke, en je bent op vakantie in Peking, en er komt een Chinese man naar je toe, en die begint tegen je praten in plat Zeeuws.

2. Waarom gebeurt dit wonder?

Weet je wat ook opmerkelijk is? Technisch gesproken is dit wonder helemaal niet nodig! Want het gaat hier over Joden die hier in Jeruzalem zijn komen wonen, staat er in vers 5: 'Nu wóonden er Joden in Jeruzalem', afkomstig uit allerlei landen. Die mensen spraken allemaal Aramees, dat was de normale

taal in die regio: Israël, Syrië, Libanon. Aramees was ook de moedertaal van Jezus. Het leek veel op het Hebreeuws, maar het was net anders. Alleen: voor al die Joden die in andere landen waren opgegroeid, was Aramees wel hun tweede taal. Maar goed, iedereen kón elkaar al verstaan. En áls het nog moeilijk zou zijn, dan was er nog het Grieks, de wereldtaal. Dat sprak ook bijna iedereen.

Dus waarom dit wonder? Technisch gesproken was het niet nodig. Maar het gaat bij God ook niet om techniek. Het gaat bij Hem om je hart. En dát is wat Hij hier laat zien: de Heilige Geest spreekt de taal van je hart. Want geen enkele taal raakt je zó diep als je moedertaal.

Gisteren stond in de bijlage van *Trouw* een interview met journalist Twan Huys.

Hij komt uit Limburg.

'Speelt het Limburgs nu nog een rol in je leven?' vraagt de interviewer. En dan zegt Twan Huys: 'Het is mijn moedertaal – al is het natuurlijk geen echte taal, het zijn lokale dialecten. Ik mis het dat ik het niet meer kan spreken met mijn ouders. Ik grijp elke gelegenheid aan om dialect te spreken met wie het wel kan. Het leidt tot een ander gesprek. Persoonlijker.'

3. De Here wil een persoonlijke band met jou opbouwen

Kijk, dat is het! Hoe staat het in vers 4? 'En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.' Dus de Heilige Geest legt héél bewust die talen in de monden van de volgelingen van Jezus. Want we hebben een God die niet in het algemeén met álle mensen te maken wil hebben. Nee, God zoekt jou! De HERE, de Koning van de kosmos, zoekt jóúw hart. Om het zo maar eens te zeggen: God verdiept Zich in jou. Zoals wanneer je verliefd bent: dan wil je alles over die ander weten.

God komt naar je toe, zó persoonlijk, dat houd je niet voor mogelijk. Als je als kind bent gedoopt, dan heb je al het téken ontvangen van Zijn uitgestoken hand. Maar ook als je niet gedoopt bent is die uitgestoken hand van God in jouw leven

aanwezig. En als je belijdenis doet, zoals jullie vandaag, dan leg je jouw hand in die uitgestoken hand van God. En je zegt het als het ware: 'Here God, U hebt mij gezocht, wat een wonder. U zocht mijn hart, vandaag gééf ik U mijn hart.' Misschien zit je hier, of je kijkt mee, en is geloof iets vreemds voor jou. Misschien ben je er ook niet mee opgevoed. Of je bent er wel in grootgebracht, maar het is nooit iets van jezelf geworden. Dat kan. En wat mooi dat je dan gekomen bent, of dat je kijkt. Weet je, het geldt ook voor jou, God steekt Zijn hand ook uit naar jou! En niemand begrijpt jou zó goed als je hemelse Vader. Niemand.

Je hebt weleens in een klas een jongetje of een meisje waar iedereen een hekel aan heeft. Dat kind doet altijd zo raar. Het ligt altijd dwars. Echt vervelend gedrag, storend voor de hele groep. En soms is er dan een juf, die de juiste toon weet te treffen. Die op de één of andere manier dat kind begrijpt. Waardoor zo'n vervelend kind verandert, omdat het zich eindelijk gekend weet, zich begrepen voelt. Zo is God. Hij begrijpt je zoals niemand je begrijpt. Ik weet niet of jij een vervelend mens bent, dat zal heus wel meevallen. Maar alles komt ergens vandaan. En als de Heilige Geest in jouw leven komt, dan spreekt Hij de taal van jouw hart. En dan ga je opbloeien, je wordt er een ander mens door. Hoe werkt dat dan? Hoe spreekt de Heilige Geest je aan? Weet je, dat moet je gewoon ervaren. Ga maar op weg met God, kniel neer voor de Here Jezus, geef maar toe wat er fout is in je leven, leg alles maar op tafel en ontdek Zijn genade en Zijn liefde. En dan zul je het merken. Als je in de Bijbel gaat lezen, dan gaat die tekst voor je leven. Frappant soms! Je leest iets en je denkt: 'Dat had ik precies nodig!' Of je hoort een preek en je denkt: 'Die is 100 % voor mij!' Of je hoort een podcast en je denkt: 'Pats, dat is het antwoord op mijn vraag!' Ga op weg met God, ga achter Jezus aan en je zult het merken: de Heilige Geest spreekt de taal van jouw hart.

4. Dit wonder laat zien waarvoor de Geest gekomen is

Dit wonder op Pinksteren, dit talenwonder, geeft eigenlijk héél mooi aan waarvoor de Heilige Geest gekomen is. Want door de komst van Jezus, door Zijn dood aan het kruis en door Zijn opstanding uit de dood heeft God de wereld gered. Hij heeft genoeg gedaan om álle mensen te redden. Alleen, nu is de vraag bij wie die redding ook in zijn of haar leven binnenkomt. De Heilige Geest komt naar je toe om het werk van Jezus persoonlijk aan jou te geven. Daar kún je je voor afsluiten. Veel mensen sluiten zich daarvoor af. Dat is ontzettend tragisch. Maar als je biddend je leven opent voor God, dan komt die

Heilige Geest. En Hij spreekt ook jou aan. Denk maar even aan het Rode Kruis. Als er een aardbeving geweest is, dan stuurt het Rode Kruis een vliegtuig met tenten en dekens. Maar nu moeten die tenten en dekens nog wel naar de mensen toe. Zo heeft God de Here Jezus gestuurd om ons te redden, maar die redding wordt door de Heilige Geest in ons leven binnengebracht. In feite is dat iets tussen God en jou. Heel intiem. En daarom spreekt de Heilige Geest in de taal van jouw hart.

Vandaag belijden jullie je geloof. En als je van God houdt, dan wil je Hem elke dag belijden voor de mensen. Maar soms val je stil. Want het leven gaat over hoogten, maar het kan ook gaan door diepe dalen. Hoe gaat het dán? Spreekt de Heilige Geest dan nog steeds? Weet je, óók de Geest kan stilvallen. In Romeinen 8: 26 staat dit: 'En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.'

Hoor je dat? Soms weet je het allemaal niet meer. Dan val je stil. En ook de Heilige Geest valt stil, samen met jou. Dan kan de Heilige Geest, nét als jij, alleen nog maar zuchten, en dat is genoeg.

Ik moest weer denken aan een verhaal wat ik las – een poosje geleden heb ik het ook verteld – over koningin Victoria van Engeland. Ze regeerde in de 19e eeuw. Op een dag hoorde zij over een gewone arbeidersvrouw, die haar baby had verloren. Het verhaal greep haar aan, omdat ze zelf ook veel verdriet had meegemaakt. Ze reisde naar de vrouw toe en bleef een poosje bij haar in haar huisje. Toen ze weer was vertrokken, kwamen alle buurvrouwen naar deze vrouw toe en vroegen haar: 'Wat zei de koningin?' 'Helemaal niets', zei de vrouw, 'ze legde haar handen op die van mij, en samen hebben we een poosje alleen maar gehuild.'

'Wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.' Soms ben je samen stil, de Heilige Geest en jij...

Wat een intens liefdevolle God mogen we dienen. Intens liefdevol, diep ontroerend. Dat jullie aan déze God jullie leven geven, dat is zó mooi, het is zó goed, je zult er nooit, nooit spijt van hebben.

En wie je ook bent: déze God is ook jóúw God. Laat je door Hem vinden. Laat je door Hem omarmen, misschien voor het eerst in je leven, misschien opnieuw. En laat Zijn Geest tot je spreken in de taal van jouw hart. Amen.

Reageren op de dienst? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, renewanloon@samaritaan.org